

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Google Ireland Limited

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je zápis do zvláštního rejstříku a placení finančního příspěvku? Konkrétně porušuje toto vnitrostátní ustanovení článek 3 směrnice o elektronickém obchodu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 ⁽¹⁾), podle něhož poskytovatel služeb informační společnosti – v projednávaném případě společnost Google Ireland Limited – podléhá výlučně právu členského státu, v němž je usazen?
- 2) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti? Konkrétně brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 [SFEU], jakož i obdobné zásady vyplývající ze směrnic 2006/123/ES ⁽²⁾ a 2000/31/ES, vnitrostátnímu opatření, které ukládá zprostředkovatelům působícím v Itálii, kteří tam nejsou usazeni, dodatečné povinnosti oproti povinnostem stanoveným ve státě jejich původu pro výkon stejné činnosti?
- 3) Ukládá unijní právo, a zejména směrnice (EU) 2015/1535 ⁽³⁾ italskému státu povinnost oznámit Komisi zavedení povinnosti zápisu v rejstříku, která je stanovena pro poskytovatele online zprostředkovatelských služeb a poskytovatele internetových vyhledávačů? Konkrétně musí být čl. 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka směrnice 2000/31 vykládán v tom smyslu, že se jednotlivec usazený v jiném členském státě než v Itálii může bránit tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření přijatá italským zákonodárcem (podle čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020), která mohou omezit volný pohyb služby informační společnosti, pokud tato opatření nebyla oznámena v souladu s tímto ustanovením?
- 4) Brání nařízení (EU) 2019/1150 ⁽⁴⁾, a zejména článek 15, jakož i zásada proporcionality právní úpravě členského státu nebo opatření nezávislého vnitrostátního orgánu, které ukládají poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb působícím v členském státě povinnost zápisu v rejstříku provozovatelů komunikací, na kterou navazuje řada formálních a procesních povinností, povinnost platit příspěvky a zákaz dosahovat zisků přesahujících určitou výši?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-665/22)

(2023/C 63/21)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amazon Services Europe Sàrl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽¹⁾ vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které za specifickým účelem zajištění přiměřeného a účinného vymáhání tohoto nařízení, mimo jiné prostřednictvím shromažďování relevantních informací, ukládá poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelům internetových vyhledávačů povinnost pravidelně předávat relevantní informace o svých příjmech?
- 2) Lze na základě nařízení (EU) 2019/1150 považovat informace uvedené v systematickém hospodářském prohlášení, které se týkají především dosažených příjmů, za relevantní a zásadní s ohledem na cíl sledovaný tímto nařízením?
- 3) Ukládá směrnice (EU) 2015/1535⁽²⁾ členským státům, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni předávat prohlášení obsahující relevantní informace o svých příjmech, přičemž porušení této povinnosti vede k uložení peněžitých sankcí? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?
- 4) Brání článek 3 směrnice 2000/31/ES⁽³⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly ustanovení, která za deklarovaným účelem zajistit vymáhání nařízení (EU) 2019/1150 stanoví pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je povinnost předávat prohlášení obsahující relevantní informace o jejich příjmech, jejíž porušení vede k uložení peněžitých sankcí?
- 5) Brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 SFEU a článek 16 směrnice 2006/123/ES⁽⁴⁾ a [směrnice] 2000/31/ES tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly ustanovení, která za deklarovaným účelem zajistit vymáhání nařízení (EU) 2019/1150 stanoví pro provozovatele usazené v jiném evropském státě dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je povinnost předávat prohlášení obsahující relevantní informace o jejich příjmech, jejíž porušení vede k uložení peněžitých sankcí?
- 6) Ukládá čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2000/31/ES členským státům, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni předávat prohlášení obsahující relevantní informace o svých příjmech, přičemž porušení této povinnosti vede k uložení peněžitých sankcí? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Eg Vacation Rentals Ireland Limited v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-666/22)

(2023/C 63/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio